

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 27.

Parland, Washington, 7de Juli 1899

9de Aarg.

Barnedaaben.

(Vest. S. W. Orwall.)

(Forsættelse.)

Vi kan ikke med vor formodede Forstand udgrunde, hvad denne Kærlighed denne Kærlighed er, men Guds Ord vil lære os det. Vil vi nu lære dette, da maa vi naturligvis tro, hvad Guds Ord siger os derom. Nu siger det os, ikke blot, at "Menneskets Hjertes Lante er ous fra hans Ungdom af" (1 M. 8, 21), ja, "at alt hans Hjertes Paasand er Man ousd hver Dag" (1 M. 6, 5), men "Hjertet er behængeligt mere end alle Ting, og det er utageligt; hvo kan sjende det?" (Jer. 17, 9). Det stemmer derfor ganske med Guds Ord, naar vor luth. Betsendelse siger om Kærligheden; "at efter Adams Fald alle Mennesker, som fødes paa naturlig Maade, fødes med Synd, d. e. uden Gudsfrugt, uden Tillid til Gud og med ous Begjærighed, saert at denne Syndom eller arvelige Bross utvilelig er Synd, som fordoomer og paafører ogsaa nu dem den evige Død der ikke gjenfædes ved Daaden og den Helligaand." (Kugls. Rosl. 2). Etsen nu Menneskets Tilstand af Naturen er saadan, saa maa der noget stort til, for at det kan blive stillet til at "se" og komme ind i Guds Rige. Børnet maa fødes "paa" fødes en Gang til ikke paa naturlig Maade, "Alle af Kjøds Vilje, ei heller af Mandes Vilje, men af Gud." (Johs. 1, 13) Ved denne nye overnaturlige Fødsel maa det blive et nyt Menneske; Opværet til et nyt, helligt og evigt Liv i Gud maa indplanteres i Børnets Ojerte; først naar det er gjort, kan Børnet indgaa i Guds Rige. Og denne nye Fødsel maa, siger Jesus, se "af Vand og Vand," "Uden et nogen bliver født af Vand og Vand, kan han ikke komme ind i Guds Rige." (Johs. 3, 5). Dette gjælder altsaa alle Mennesker; thi Jesus gjør ingen Undtagelse. Hvert eneste Menneske; — ogsaa det spæde Børn — maa for at kunne komme ind i Guds Rige "fødes paa", og denne Fødsel maa se af "Vand og Vand." — Det er mærkeligt, at Jesu sætner disse to Ting sammen; hvad mener han dermed? Med "Vand" mener han naturligvis den Helligaand, den 3de Person

i Guddommen. Men hvad kan han mene med Vand? Han kan jo ikke dermed mene Vand; thi han sætter disse to Ord ved Siden af hinanden, som to forskellige Ting. Der er dem, som har ment, at Vand her skulde være det samme som Guds Ord; men vi vil ikke nogensteds i Skriften finde Ordet "Vand" som Betegnelse for Guds Ord. Hvad skulde det ogsaa være til at sige Vand og mene Guds Ord? Jesus har aldrig ellers bragt et saa forbløffet og usforstaaeligt Udtryk. — Vi maa erindre, at da Jesu holdt sin Somtale med Nikodemus, da levede endnu Joh. d. Døder; han dres endnu dengang paa med at hade med Vand. Naar nu Jesus taler om at fødes af Vand, saa maa det naturligvis Nikodemus forstaa dette om Vandbaaden; dengang talte alle om den, thi de gik Jerusalem ud til ham, og hede "Jubens og alt Landet omkring Jordan" (Math. 3, 6). Naar vi altsaa ser Ordet "Vand og Vand", saa lad os tage dem til, som de staar der. Har Jesus sagt "Vand", saa har han ment Vand, rent, naturligt og almindeligt Vand, saadant, som vi bruger det i Daaben. Og naar Jesus har sagt "Vand og Vand", saa har han ment at de to Ting i Forening skal virke den nye Fødsel; i og med det jordiske Element, Vandet, skal den Helligaand komme til os og føde os paa, og det maa se med hvert eneste sundigt Menneske, ogsaa de spæde Børn. — Men fordoomes da de smaa Børn, som dør, forens de bliver dødt? Spørges i vor Forklaring, og vi har lært at svare: "Ingentunde. Saaledes er det ikke eders Faders Vilje, som er i Himlene, at en af disse smaa skal fortabes." Math. 18, 14. Vi haaber, at Gud har Midler og Veie til at frelse dem paa, som vi ikke sjender. Han er jo ikke bunden ved de Midler, som han har indstillet; men os har han bundet. Det er til Daaben, som det Gjenfødelses Bed, Gud vil vi skal bringe vore smaa den, dersom vi vil have dem ind i Guds Rige. Det skal derfor de Forældre vide, som ikke hader sine Børn, at dermed uddøer de dem det Salighedsmiddel, Herren selv har forberedt nødvendigt. De nøgler altsaa dermed sin Børn den nye Fødsel og dermed Indgang til Guds Rige og bidrager hvad de kan, forat deres Børn

skal gaa evig fortabte! Vore Børn har ogsaa dødt, fordi Daabspagten og Forsættelsen om det himmelske Rige hører dem til; af den Grund maa ogsaa Daaben høre Børnene til, fordi den er "Pagtens og Forsættelsens Befælgning." At Daabspagten og Salighedens Forsættelse ogsaa hører Børnene til, ser vi allerede af Omkjærlens Indstiftelse (1 M. 17, 7—10). Men at de ikke høre der de voksne, men ogsaa de smaa Børn, der havde Del i Pagten og dens Befælgning, ser vi klart af Vers 12, hvor det siges, at hvert Drengbarn, som er 8 Dage gammel, skal omkjærl. Den samme Sandhed fremgaar af Peters Forbuden til de Jøder, der Plutshed var saa forfærdelige over, hvad de saa og hørte. Peter opfordrer dem til at omvende sig og lade sig hede i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og de skulde saa den Helligaands Gave. "Thi", siger han, "Oder og eders Børn hører Forsættelsen til." (Ap. Gj. 2, 39). Dette er et meget kraftigt Sted til Bevis for Barnedaabens Berettigelse. Af Apostelen har de faaet høre, at det er Helligaandens Herte, de har forskaffet. I sin Forbuden har Peter vist dem, at "Kristusordets Forandelse nu ligger over det ganske Folk. De selet derfor Sandhedens Stod i sine Ojerte, og de spørger: "Hvad skule vi gjøre." Peter svarer: de skal omvende sig og lade sig hede. Gjør de det, skal de saa Syndernes Forladelse og den Helligaands Gave. Men i sin Iver for at råde Jesus af Væsen have jo disse Mand troet i Forveien i helt Foragt, reakt om Jesus: "Hans Mod kommer over os og over vore Børn." Vil nu ikke Gud for denne straffelige Vands Stjælb tage alle Daabens Guder fra baade dem og deres Børn? Nei, baade de og Børnene skal endnu saa Lov til at glæde sig ved disse Guder; "thi", tilraader Guds Apostel dem, eder og eders Børn hører Forsættelsen til", den Forsættelse nemlig, at de ved Daaben skal saa Syndernes Forladelse og den Helligaands Gave. Der er altsaa Forældre og Børn alle Side om Side, det himmelske Gaver gjælder dem alle ligemeget. Rigtigvis indønder Barnedaabens Modstandere, at med deres Børn maa der forstaaes deres Offersomme, naar de bliver kaldte.

Men nu staar her i det græste Sprog "tois teknois hymon", og det betyder altid "eders Børn." Vi tillader os ogsaa at henvisse til 1 Kor. 7, 14, hvor vi har det samme Udtryk, og det tager vore Modstandere ikke engang Betænkning at oversætte det med eders Børn? Det staar altsaa skrevet, og vi skal lade os nøle med det.

Naar nu Guds Ord lover ogsaa Børnene evigt Liv og Salighed, da er det vel klart for enhver, at Gud vil have dem ind i sit Rige; han vil jo saa gjerne, at alle Mennesker skal blive salige. Men vi har et bestemt Ord af Jesu egen Mund, som viser, at han vil have de smaa Børn til sig. Det var engang en Tef Modie, som bragte sine smaa til Jesus, forat han skulde velsigne dem. Men saa var der ogsaa en del Disciple, som truede Modierne og vilde jage dem bort. Vi hafter alle, hvem Jesu her tog Parti med. Tag din Bibel frem og læs denne Beretning. Den findes hos Math. (19, 13—15), Mark (10, 13—17) og Lufe (18, 15—17). Alle tre maa have fundet den at være af foregen stor Bigtighed. Vi vil derfor se lidt nære paa den. Det græste Ord, som Math. her bruger, er en Benaevnelse paa Børn, som er saadanne at den tager de allesteds med. Luf bruger Ordet "børn" som er et endnu stærkere Udtryk. I 1 Peter 2, 2 er dette Ord oversat med "usjædte Børn" 3 Luf 1, 41 er samme Ord brugt om Fosteret. Vi tager derfor ikke fejl, naar vi siger, at de Børn, som her bragtes til Jesus var ganske smaa, og de, som "bar" dem, maa være Modierne. Det var Modiernes Tro, som bragte disse Børn til Jesus. De vilde have ham til Jæfser ogsaa for deres Børn.

Rec.

En gammel Mand i Vohmen, som sit høre om, hvor billige de hellige Skrifte er i vore Dage, kunde ikke forstaa, at ikke hvert eneste Menneske hører Bibelen. Han fortalte, hvorledes det i hans Ungdom var næsten umuligt at komme i Besiddelse af den hellige Bog. Han tog Bibelen i sin Haand og vridede og faldte Gud for hans store Blijfning med Menneskene. (D. g. D.)

Trettende Kapitel.

Da jeg kom ned i Havnehuset, var den fremmede gaad ud paa Strandens; hatten havde han sat paa Bordet; der var helt sort Flaar om den; det gik mig saa underligt. Gjentem Glasdørene kunde jeg se ham; det var en høj, mørk Mand med et meget kontentfuldt Ansigt, et smukt Ansigt, Her fra Utryklets Side. Jeg havde aldrig set ham før, til havde man engang set ham, kunde man umuligt glemme ham.

Jeg gik til en Stol for at valse hans Opmærksomhed, og ørblydlig traadte han ind. Det var et besynderligt Blik, han kastede paa mig.

"H, De er ikke rigtig rask!" han gik fortrolig min Haand.

"Jeg ved ikke, hvem jeg har den Fornødske af tale med?"

"Sådan Sang, men har De da ikke faaet Deres?"

"Mit Hæfte er gaaet tabt; har De Efterretninger fra Jakkens? O, det er dog intet Slemt!"

"Hvad ingen Raade, jeg haaber noget godt. De ser saa fremmed paa mig" og jeg saa bestemt paa Dem; De har allerede en stor Plads i denne Selskab Sangs Hjerter, idem De aldrig har høit omtale. Har De heller aldrig høit Noget om Dehensig Sang?" Det lægsmødige Udtryk paa hans Pande illog.

"Al ja, saa hender jeg jo baade Dem og hende; Mina har skrevet saa meget om Dem."

"Mina har ikke, mærker jeg nok, for i det forfandne Bred, Stedet Noget, som kan bane Veien for, hvad jeg har at sige; jeg frygter næsten, at det skal mislykke. Skriv mig deres Haand, Marie, og lad mig at erstatte Minas Utkommende den tabte Søster."

"Minas Utkommende! var det muligt! Jeg saa forskende paa ham, men læste Intet uden Gud i hans klare, dybe Øie.

"Ja, se kun paa mig, hun er en Stal, en stor Stal, har De betro mig hende?"

"O, ja, men bliv ikke vred, om jeg er lit besynderlig, det kom saa pludseligt; jeg er ganske forvirret. Det stod altsaa i Øret; jeg kunde i tre Uger have vidst det."

"Lad os sætte os paa Benen udenfor. Jeg frygter, jeg har forsvækket Dem, De ryster jo, min hjerte Marie."

"Hvorledes har Moder det?"

"Regel godt, Sorgen har erklæret, at det, hun nu mangler, kan end ikke det herligste Klima give, det er Ulykkeligheden af hendes hjerte Tælle."

"Det var, som om jeg havde kendt ham længe, og dog var det saa fat-

somt. Han talte om sin tabte Søster, han talte om Moder og Mina; det var mig særdeles behageligt at høre, hvor sandt og smukt han opfattede deres Karakterer.

"I Begyndelsen," sagde han, "debreidede jeg mig næsten at have læstet Minas Hjerter til mine og frygtede, at hendes lette, haabefulde Sind skulde lide ved det Alder, det er min fremherskende Stemning, et Alder, som skriver sig fra, at jeg blot har hent mest til Vores Slægtelidelse; men nu er jeg kommen til det Resultat, at vi med Guds Hjælp netop vilde være istand til at paavirke hinanden til det Bedre. Men min hjerte Søster, nu vilde vi tale om Dem; jeg finder det høit besynderligt, at De er her saa alene hos de syge Børn i det tomme, ubagelige Hus. De ser overanstrengt ud; jeg frygter næsten, at Moders Anelse, som Mina altid har bekræftet, dog var begrundet; det er vist uamblydighedsløse, hvide Rødder?"

Det var en Villikraft i hans mørke Øie, som det gjennemskuede hvilede paa mig; jeg kunde ikke slukke eller undgaa ham, men appellerede til hans Godmodighed og bad ham ikke spørge mig mere.

"Denne Bøn er en Indrømmelse af min Formodning. Støttels Marie, hvor skulde vi ikke pleie og forholde Dem, naar De først er hos os; De spørger ikke engang naar og hvor."

"Jeg kan endnu ikke rigtig forstaa det."

"Først skal De vide hvor." Derpaa skildrede han den gammeltdags Præstegaard paa Jyslands Østkyst; Rostaget med Stokkesiden; Dammen med Stengjærder og Piletrærne; det hundredeaarige Lindetræ paa Stranden i Haven; Stien over Lungehøiene forbi Rilden til den nære Skov; og det var saa levende, som om jeg saa det, og Troen paa, at vi virkelig skulde leve sammen der, begyndte, at staa Rødt i mit Hjerte.

"Og nu kommer vi til naar; de er allerede paa Veien; Brudsløppet skal holdes hos min eneste Slægtning, en Broder til min afbøde Fader, der er Præst i det Stedligste, der reise vi Lo ven og møde de Andre. Den femte September, Professorens Fødselsdag, have vi valgt; han indfinder sig ogsaa. Men det begynder jo allerede at blive mørkt! jeg maa skynde mig bort; imorgen kommer jeg igjen."

Og han gik, men jeg forskod det nu; det var ikke længere et Hjernt, udiit Haand; jeg vidste Tiden: den femte September; idag var det den fjerde August: "tyve Dage."

"Haa, det var dog godt han gik, at Kamellen endelig kan komme iseng."

"Jæng?" jeg saa forundret paa hende, "det har jeg slet ikke ihu, det er mig umuligt; gaa De til No, Jomfru Bagge, jeg kan ikke."

"Marie, fortæl mig, hvad det var, det var vist noget Glædeligt, du fortjente noget Glædeligt."

Jeg fortalte lige Henny Mit; hun

klappede i Hænderne, men sagde dog: "Saa skulle vi stilles." Det gjorde mig godt i min Bryst.

Jomfru Bagge lagde sig omfæder; Værnene led, jeg lstebe mig ud i Haven; Maanen sillede paa den klare Himmel; det lstebe et yrende Stjer over Stranden, et solvagtig Stin paa Georginerne i Haven. Hulet saa fre deligt ud, jeg tænkte paa den forrige Nat, og min Sjæl var fuld af Nadagt.

Da Geheimeraadinde Trolle kom hørende den næste Dag, stod jeg i Døren og imod hende.

"Haa, det maa jeg sige", sagde hun smilende, "en Rats Søn kan gjøre Underbarter."

Jeg drak i Latter: det var længe, siden jeg havde leet: det led forunderligt, næsten som det ikke var mig selv, og dog gjorde det saa godt.

Jeg tog hendes Haand og kyssede den. "Umfortælle, Deres Raade, jeg har slet ikke været iseng."

Derpaa fattede jeg mig paa en Slammel ved hendes Fødder og fortalte hende min Historie. Hun hørte opmærksomt efter; da jeg var færdig, kyssede hun mig paa Panden og sagde;

"Jeg vilde være rask af at falde dem Datter, og dog maa jeg skjænde paa Dem; De har været latterlig banne for at bedroge deres Hjerte ved at stikke Plads; De kan ikke forsøre det; hende det været meget længere, tror jeg viskelig, De var bukket under. Rei, De maa ingen Indvendninger gjøre Henriette har foriaet mig meget, og jeg har seld gjennemskuet meget. — Altsaa, Louise Draklo er deres Pleemoder; jeg har kjendt hende, den smukkeste og mest begavede unge Pige, jeg nogenstunde har set. Al hun havde øgtet en Officer, vidste jeg, men Røgtet sagde, at hun havde taget Livet af sig selv, paa Grund af Skjæb, og at hun derpaa mistede Forstanden. Jeg har aldrig høit tilid til Ungler, men dette var dog virkelig for galt. — Nu vil jeg se at lette Dem for det Gæste, der endnu tvinger Sindet, frygten for at Forsømmelse og Tiden vil nedbrude, hvad De Uvissommelige har opbygget i Børnens unge Hjerter. Stal De trygt paa mig, jeg skal tage mig rigtigt af dem og Værne om Deres Vært."

Havedøren gik, der kom En. Det var ikke Oberstens haarde, markante Gang, ikke Lieutenantens Dandslemmer-Trin, men raske, mandige Stridt, som løbe henover Grusgangen; det maatte være den nye Broders Stridt, og snart stod han i Døren. Geheimeraadinde Trolle modtog ham meget venligt og høfligt, men med sin gamle Ansigt, som jeg kjendte saa godt, men som nu var smeltet bort i Forhold til mig.

"Gaa nu ind og tag Lo paa, min lille Ven, jeg tænker, at Herr Svoger nok vil høre en Tur med Dem."

Da jeg kom ind igjen, truede hun ad mig. "Tag Dem isagt, Kamel Staal, nu har De faaet Deres Studsmaal."

Der sad vi sammen, og det var paa en Gang saa ubegribeligt og saa naturligt. Jeg saa ind i hans mandige og dog saa blide Ansigt, jeg gjorde ham tusinde Spørgsmaal. Det klare, lyse Solkin blandede mig ikke isag; det var ikke lysere end mine Forhaabninger; jeg var ikke ene, foriaet, nu Bennen og Broderen sad ved min Side.

Stranden var saa blå; det hvilede Sell paa Baade og Stibe saa saa fornøielige ud; Vandhæderne med deres Haver vare saa pynkelige; Stoven havde aldrig været grønere; og af og til st man et Østent af Marler med tranke Døstfoll; de smaa Grise led over Veien; Stillebøgnene rullede; forbi; overalt saa man glade Ansigter; inde i Hjertet sang jeg:

Tællig er Jorden,

Frøgtlig er Guds Himmel,

Stjorn er Sjælens Pilgrimsang.

Men hvem var det, som red der? al, det var jo min hjerte Lieutenant Frederik. Jeg nittede til ham; han kiste ikke igjen, saa forbausset var han, men blev ved at stirre efter os. Og det var ogsaa virkelig et Svun, der kunde forhandle ham til en Saltstotte, at se mig høre i Geheimeraadinde Trolles Bogn med en fremmed Herte.

Sådan talte Hertil og anerkjendende om Christen Draklo.

"Hvad synes Altsaa Outel egentlig om Partiet?" spurgte jeg.

Han lo, og jeg isagttog, hvor smukt Smilet skæder et alvorligt Ansigt.

"Det er et meget passende Partil for hendes Faders Datter. Desuden beroligede det ham, tror jeg, at vide hende uigjenkaldelig bundet."

"De skal adlyde mig, som om De var et andet Barn", sagde Geheimeraadinde, da vi kom hjem, "først dikter De denne Bouillon, og saa gaar De iseng."

"Nei, det maa De ikke forlange! jeg kan ikke sove den Njonne, klare, lyse Dag bort."

"De kan, og De skal. Gaa nu strax iseng; Jomfru Bagge maa ikke vige fra Dem, for de sover. Bær et tydigt Værn og bed Godnat, nu hører Pastoreen og jeg bort."

Jeg troede, det var mig umuligt at sove, men da jeg havde ligget noget og betragtet Jomfru Bagge der sad ved Bindnet i usforstyrret Sindere og strillede, luffedede mine Øine sig uvilkaarligt, og jeg skumrede ind med den søgte, ensformige Lyd af hendes Strikkepinder.

Da jeg vaagnede, var det Morgen; jeg havde sovet sytten Timer itraf og fulte mig ubestrideligt friskt. I en Parti læbte jeg paa mig og led ned i Haven, medens det sang og slang for mig: atten Dage, kun atten Dage.

Jeg plukkede en del Del Blomster, gav Henriette og Louise hver en Buket og lagde en ved Døstrens Glas, uden ret at tænke over, hvad jeg gjorde.

(Næste.)

Tacoma Adv.
 H. V. ROBERTS,
 Tandløge.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-
 grapher
 919 C Street.
 Tel. Black 1397. Tacoma, Wn.

Magazine Binding. Commercial Books
NEIL & ANDERSON
 Bogbindere.
 Tacoma, Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.
 Over Post Office, Tacoma.
 Have special facilities
 for the execution of Print-
 ing in foreign languages

J. M. Arntson,
 North Sagfører,
 Notary Public.
 Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 (samt Stjerner, Rentefrier, m. m.)
 Municipal Court-Rooms
 City Hall.
 TACOMA, WASH.

Komplet Udstyr
 — af —
Sko OG Støvler
 faaes hos vor erfarne Sko-
 handler og Skomager
S. OLSEN,
 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
 Olson baade har, hvad du
 trænger, og kan sælge vel saa
 billigt, som nogen anden
 Handlende.

Scandinavian Seamens
Mission.
 2122 First Avenue,
 Seattle, Wash.

**Student-
 Supplies**

OF
 ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co
 926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Lutherst Pilgrim Hus
 No. 8 State St. New York
 Hverette Hus ved det nye Bankbygning for Emigran-
 ter Barge Office

**Arbejdsforberedelse for Ind-
 vandere og andre Rejsende**
 Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
 nær, træffes i Pilgrim-Hus og
 naar Emigranterne bl med
 Raad og Daad.
 Bedt, besøgerne fra Vesten, tjener ved B-
 i Line Street Car Hus til Borgen.

Pacific Distrikts Præster.

- Blakkan, L. J. 201 Everett, Wn.
- Borup, P. Gor. A. & Pratt
 [Strs. Eureka, Eal.
- Christensen, M. A.
 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
- Foss, L. C. Stanwood, Wash.
- Grønsberg, O. 1003 Howard St.
 [San Francisco, Cal.
- Hagoas, O. Lawrence, Whatcom
 [Co. Wash.
- Harstad, B. Parkland, Wash.
- Holden, O. M. Astoria, Oregon.
- Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
 [Wash.
- Jensen, A. H. Ferndale, Cal.
- Johansen, J. 204 J. St., Fresno, Cal.
- Larsen, T. Parkland Wash
- Lane, Geo. O.
 Box 236, Fairhaven, Wn.
- Nissen, L. Wilbur, Wash.
- Orwell, S. M.
 455 Ea. 10. St. Portland, Or.
- Pedersen, N. Silverton, Oregon.
- Sperati, C. A. 2550 So. I. Str
 [Tacoma, Wash.
- Stensrud, E. M. 235 13th Str.
 San-Francisco Cal.
- Moses, J., 2122-1st. Ave.
 Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
 om 5 Cents Maaned.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK
 A. E. Johnson, Pres. H. E. Knutvold, Treas.
 SEPLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
 Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
 paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
 kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
 Dampskibs og Emigrations Agenter.
 Tacoma Washington.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper and
 Room Mouldings, Sash
 and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.
 TELEPHONE 305. Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK
 I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.
 Åben daglig fra Kl. 10. til 3,
 Lørdag fra Kl. 10. til 12.
 V. V. Casar. V. V. Casar.
 C. W. Snow. P. President.
 S. S. Selvig. Cashier
 S. O. Vanderbilt. 2nd Cashier.
 4 per centrente
 Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Anbø-
 dninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog talek.

ABONNER PAA
PACIFIC HEROLD!
 —Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
 Lutheran University.—
"HEROLD"
 indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
 heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
 passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet
 Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.
 PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver

FREDAG.

E. BERNUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts

Seks Maanedes 25 Cts

(i Europa pr. Aar) 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Mærk:

Alt vedrørende Bladet sendes til „Pacific Herald“. Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Orders, indsendt paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til Dr. J. L. Wynning, Fern Hill, Wash., Kasserer for Pac. Distrikt.

Efterdi da Kristus har lidt for os i Kjødet, saa væbner ogsaa I eder med det samme Sind, — thi den, som har lidt i Kjødet, har ladet af fra Synden, — for at I den øvrige Tid i Kjødet ikke mere skulle leve efter menneskelige Lyster, men efter Guds Vilje!

1ste Petri 4, 1, 2.

„Lutheraneren“ fortæller, at Pastorerne J. A. Blisse og L. J. Zerdee under Synodemødet i Spring Grove prædicatede i to af Past. Drejers [Forenede Kirke] Menigheder Bde Søndag efter Trefoldighed.

Vore Abonnenter maa venligt underkylde, at Herald kommer etpar Dage sent den næste Gang. Mylken er, at vi har mistet vor gamle Typograf, som nu har begyndt Udgivelsen af et eget Blad i Seattle; denne Uge har vi saaledes naaet grede os med midlertidig Hjælp. Vi haaber næste Uge at faa Bladet ud til sædvanlig Tid.

Senor Lorenzo, som anses for at være den mest indflydelsesrige Mand paa Jebu (en af Philippiner-Øerne), har udtalt til Prof. Schuman, President for den amerikanske Philippiner-Kommission, at han liker den amerikanske Ide, at holde Kirke og Stat adskilte; men han anser det for uraadeligt at forsøge at indføre Bistantsismen herheds, saalænge Stillingen vedblev at være saa uklar, som den nu var. Senor Lorenzo har uden Tvivl ret i dette; thi en samtidig Omvæltning baade paa det kirkelige og politiske Gebiet vilde vistnok være mere end de stakkars Philippiner kunde magte.

Den Forenede Kirkes Næringsmøde aabnedes i St. Paul den 21de jerrige Maaned.

I sin Indberetning bærte Formand Hogue især ved Opgjøret med Augsburg samt Skoleforbudsmaalet. Ifølge Foreningsartiklerne mente han, at Augsburg tilhørte den Forenede Kirke, dog herskede der alligevel en administrative Tilfredshed over, at man var færdig med den Sag. Med Hensyn til Skoleforbudsmaalet advarede han mod at gøre det til en Partisag; han formanede derfor til at den behandles saa, at den først mullige Endrægtighed i Afgjørelsen kan finde Sted.

I Anledning Frikonferencen i Austin fremkom han med følgende merkkelige Udtalelse: „Fra den Forenede Kirke fremmodte et lille Lidet Natal-Delegerede, men fra den norske Synode og Danmarks Synode indsendt sig kun ganske faa.“

Sabbatens Foretælses, som de ovenfor paapegede, tyder paa, at den Forenede Kirke for værdværende er det eneste af disse Samfund, der i god Tro og uden Frygt for Resultaterne er villig til at drøfte mellemliggende Spørgsmaal og forhandle om Sammenlutning og kristbroderligt Samarbejde.“

Der er omtrent 100,000 konfimerede Medlemmer i den Forenede Kirke; af disse gik blot en Tredjedel til Herrens Voed forrige Aar. Samfundet tælte nu 724 Menigheder med et samlet Sjæleantal af omtrent 175,000. Samfundslisten havde i Aarets Løb haft en Indtægt af \$12,769. Af Regnskaberne fremgik det, at omtrent en Tredjedel af Samfundets Menigheder intet gjorde i bekjendte Hensende for at opholde Samfundets Stoler og andre Gjøremaal.

Gud er ikke en Tyrann, der maa formidles ved Gaver, eller en Acheidsherre, der maa tilfredsstilles ved sine Slavers Arbejde. Han er en Fader, der elsker sine Børn, der giver og giver gjænt, der villig giver alle og uden Betænkelse. Han vil visst ingen Sanders Lyd, men at han skal omvende sig og leve. Hans Vilje er en god Vilje, og hvor meget end Menneskenes Synd og Daarlighed kan modstaa den, og for en Tid synes at hindre den, er han dog altid stor og god til at bære Nag til noget Menneske, endog det usleste. Saalmodig, adelt og forfødet venter Gud — venter paa, at det Menneske, som er en Daare, skal indse sin egen Daarlighed; venter paa, at det Hjerte, som har søgt sin Glæde i alt andet, skal indse, at alt andet straffer, og komme tilbage til ham, som er al sand Glædes Ophav, Kilden til alt Liv, som er værdt at leve. Naar Daaren indser sin Daarlighed; naar den egenfærdige afskaar fra sin Egenfærdighed; naar den oprørske underkaster sig Lovens; naar Sønnen vender tilbage til sin Faders Hus — møder han ingen Strengheid, ingen Betænkelse, ingen Hevn, men Guds evige og uendelige Kjærlighed strømmer ham ind i sin

altid. Staberen har nedlagt sig til at vente paa sin Skabning; thi hvad han begjærede, var ikke denne hans Skabnings Frygt, men hans Kjærlighed; alle Lydighed med Faderen, men hans Djætte.

Rom og laa du, Sjæl, tilbage til din Fader, tilbage for at finde alt tilgivet og høre Faderen sige: „Denne min Son var død og er bleven levende igjen, og var forladt og er funden.“

(D. a. D.)

Fra Synodemødet i Spring Grove, Minn.

[Fortættelse.]

Mandag Formiddag. Mødet aabnedes med Andagt ved Form. A. Bjerg. Efter Protokollen var oplæst, rettet og antagen, blev det Past. Sperati, Tacoma, Wash., tilladt at fremlægge en Sag for Synoden, nemlig en Strikværelse fra „Pacific Herald“, hvori Bladet foretog Mødet Radvendigheden af at eie egen Presse, og had om en Haandteraktning til at afhjælpe dette store Savn. Synoden bad Presterne fra Pacific Distrikt om at tage sig af Sagen ved at optage en Subskription blandt de ved Mødet tilstedeværende. Forhaandentlig vil det afhjælpe Mangelen. Dermed var man færdig til at gaa over til Dagsordenen, som for denne Session var fortsat Samtale over Forhandlingsgjenstanden: „De rette Principer for Kirkens Styrelse.“

Ved Sessionens Slutning opløste Pastor Widvey fra Prairie Farm, Varron Co., Wis., at den „Cyclone“, som abelagde New Richmond, Wis., ogsaa havde herjet en af hans Menigheder. Det var en fattig Menighed, som her var hjemjagt og stilt i stor Rød. Synoden besluttede at optage et Offer til denne Menighed.

Mandag Eftermiddag. Mødet aabnedes med Andagt ved Past. A. A. Sagen. Efter at Fuldmagtskomiteens Indstilling var oplæst og antagen, besluttede Synoden at anmode Past. A. A. Sagen om at lade den Prædiken, han holdt ved Synodemødet i Nabning trække baade i „Kirkevidende“ og i særskilt Pamslet; ligesaa besluttedes at Form. B. Korens Indledningsforedrag over det fornavnte Forhandlingsemne træktes baade i Synodal beretningen og i særskilt Pamslet. Dermed gik Mødet over til Dagsordenen: Valg af Synodens Embedsmænd. Det havde følgende Udvalg:

Fællesformand, Past. B. Koren.
Lagmedlem af Kirkeraadet, Thos. G. Torrison.
Revisorer, John E. Herom og M. Gaagensen.
Sekretær, J. Nordby.
Kasserer, D. B. Gustvedt.
Board of Church Extension, Pasto-

rene Sagen, St. S. Reque, J. A. Thorsen, D'Herr. John Streetter, C. G. Borrud, A. Halsvorsen.

Statistiker, Past. M. Fr. Weise.
Board of Trustees for Synoden, Pastorerne B. Koren, D. Halsvorsen, A. Bjerg, D'Herr. Andrew Jensen, Thos. G. Torrison.

Forlagskomite, Hr. G. Wulfsberg, Pastorerne A. P. Kavier, J. A. Ottesen, C. H. Preus, Hr. Johan Hegg.

Finanskomite, Hr. L. O. Thorpe, Pastorerne M. Borge, D. A. Fosmark, L. M. Grimestad.

Efter at Bøtering havde fundet Sted og Forsamlingen ventede paa Valgets Resultat, behandledes Forslaget om nyt Ritual og Alterbog. Dette nye Ritual, som var udarbejdet af en dertil nedsat Komite og forelagt Synodemødet i La Crosse i 1896, og nu revideret, blev antaget, og en deraf følgende nødvendig Forandring i Synodens Forfatning gjort.

Tirsdag Formiddag. Mødet aabnedes med Andagt ved Past. D. Jun. Protokollen fra et Par Sessioner blev oplæst, rettede og antagne. Fuldmagts Komiteens Indstilling blev læst og antagen. Dagsordenen var nu videre Behandling af Indstilling fra Komiteen for Lærestatterne. Da denne var læst, indkom der et Forslag gaaende ud paa, at Synoden skulde udtale det som sit Døst, at, da der nu er en Vacance i Facultetet ved Luther Seminar, Prof. S. G. Stud kaldes tilbage for at overtage denne Professorpost. Over dette Forslag udspandt sig en lang Diskussion, som optog næsten hele Sessionens Tid.

Tirsdag Eftermiddag. Efterat have hørt en Indstilling fra Finanskomiteen gik Mødet over til at behandle en Indstilling i Anledning Prof. Petersens efterladte. Den gik ud paa at der bevilges Familien \$400 Aaret samt fri Skolegang til de af Børnene, som viser Lyft til at studere samt at Prof. Petersens Lon udbetales til August d. A.

En Ansøgning blev fremlagt af Pacific Distrikt om at Montana blir indlemmet i Minnesota Dist. da Pacific Dist. ikke magter at underholde de i Montana ansatte Missionærer. — Den foreliggende Sag til Behandling var „Menighedsstolen.“ Prof. Mittelisen oplæste et længere og vel udarbejdet Indlæg i denne for Samfundet saa vigtige Sag. En lang og interessant Diskussion paafølgte.

Onsdag Formiddag. En Indstilling i Anledning Prof. Petersens Død, forfattet af Past Jun. blev oplæst og tilfremt af Synoden ved Reising. Mødet gik derpaa over til Valg af Suppleanter. Past. D. Halsvorsen valgtes til Synodens Viceformand; Dr. Johan Ollis, Madison, valgtes til Suppl. ant for Kirkeraadsmedlem, Past. M. Borge til Suppleant for Sekretær og D. G. Johnson, Decorah, (Fortsat paa Side 5.)

Kirke og Mission.

6 Missionærer er for Tiden afsat i England med at residere en Oversættelse af Bibelen paa Hindusproget.

For Amerikanerne besatte Manila var der i Hovedgaden bersteds blot 2 Saloner nu er der atten.

Presbyterian Board of Foreign Mission har nu 50 dertil uddannede Mænd, som snart skal sendes ud som Hedsmissionærer.

Uf Amerikas 277,000 Indianere skal omtrent 50,000 være kristne.

Dr. Nicholten, som i 27 Aar har forestaaet Uddelingen af Bibelen i Rusland, beretter, at over 500,000 Kopier af Bibelen blev i 1898 uddelt bersteds mens i 1869 blot 30,000 uddeltes i Jorriget.

Ifølge et tykt Blad er omt. 10,000 Katolikker i Østerrige i indværende Aar gaaede over til Protestantismen. Det skal dog mere være politiske end religiøse Grunde, som er Hovedårsagen til denne Masseudtrædelse af den katolske Kirke i Østerrige.

Bystyret i St. Petersburg, Rusland, har forat mødearbejde Drukstabskassen, ladet 25,000 Salooner bersteds lukke og aabnet 5000 nye, som staa under Statens Kontrol.

Bed Odbuktion har det vist sig, at Biskop Sverdrups Død var forårsaget ved en stor Strævsuist lige bag Hjertet.

Den lutherste Menighed i Paris siges at underholde 13 Missionærer paa Madagascar.

Bergen Menighed i Rosand, Ja. har kaldt Past. M. S. Sagen til Præst. (Kirketid.)

"S. D. Ekko" fortæller, at Past. N. Doe, Sioux Falls S. D. er reist til Chicago forat gennemgaa et "Post Graduate Course" ved Chicago Universitet. Under Past. Does Fravær skal Prof. Langseth betjene hans Menigheder.

Central Presbyterian Church i New York gav forrige Aar over \$21,000 til Missionen.

En ung Kvinde stod uhyg for Retten i en af vore store Byer, anklaget for at have myrdet sin Moder. Det, som havde foranlediget denne gruelige Forbrydelse, var Spiritualismen, denne djævelske Overtro, som i vore Dage griber saa hurtigt om sig. For halvandet Aar siden var nemlig Pigenes Fader pludselig afdøet ved Døden. Hun saavel som hendes Moder havde holdt meget af ham, og da de begge var Spirituallister, var det naturligt, at de søgte at træde i Rapport med den afdøde Mand. Datteren reiste da til Chicago og opsogte der to Medier for gennem dem at faa noget Bud fra den Døde. Begge Medierne fortalte hende, at hendes Fader satte sig meget ensom i Kammeret og langtede efter hendes Moders Selskab.

Hun troede fuldt og fast, at denne Hilsen var sendt hende af hendes Fader, og den kom hende hverken Nat eller Dag ud af Tankerne. Resultatet af hendes Grablerier var, at hun en Nat, da hun ikke kunde faa sove, stod op af Sengen med det faste Forsæt at tilfredsstille hendes afdøde Faders Bønsel ved at dræbe baade Moderen og sig selv. To Stud af en Revolver gjorde straks Ende paa Moderens Liv, men det lykkedes hende ikke at tage Livet af sig selv. Det var en vandittig Sidsbe som forlede hende til Ugjerninger, men Karsagen til denne Manomani var Spiritualismen, og det Satans Sjøglespil, som gaar under dette Navn, var den direkte Foranledning til denne forfærdelige Gjerning.

[B. i Kirketid.]

Fra Synodemødet i Spring Grove Minn.

Forsat fra Side 4.

til Suppleant for Raskere. Lærekomiteens Indstilling behandledes.

Lærerne ved Luther Seminar lønnes tilstrækkelig til at holde eget Hus.

Synoden udtalte sin Glæde over det forøgede Antal Studenter ved Luther Seminar det forløbne Aar.

I Forbindelse med denne Indstilling forhandles det udvalgte Omstændigheder om Past. Stubbs Skidelse tilbage til Luth. Seminar som Lærer. Mange kraftige Indlæg blev gjort, hvorpaa Past. H. G. Stas huere kaldes til Luth. Sem. Som Grund angaves hans særegne Begavelse og Dygtighed for denne Stillning. Paa den anden Side blev det fremholdt, at den Stillning, Past. G. H. Stas indehaarde i Decorah, ikke godt tillo, at han reiste derfra. Mange vægtige Grunde blev fremholdt, for at Past. Stubbs Dygtighed netop krængtes i Decorah, som er det vanskeligste Sted i hele Synoden.

Past. Stub, der havde været tilstede under Forhandlingerne, stod da op og bad, at man maatte vogte sig for at fremholde nogen Person som uund-

varlig eller tænke, at han var det. Thi uundværlig var ingen, og det kunde Gud paa en uventet Maade tomme til at vise, og hentynde til Prof. Petersens Død.

Onsdag Eftermiddag. College Korporationen mødte og valgte sine Embedsmænd Prof. L. Larsen Pres. Prof. S. L. Neque, Vicepresident, Dr. Gustveit, Korporationens Raskere. En Forandring i Korporationens Vilove blev tilfænt.

Efter Korporationsmødet fortsatte Synoden sine Forhandlinger.

Bestuttet, at Synoden bemyndiger Board of Trustees til at give Robbins Dæd paa det Land, som han har givet til Luther Seminar.

En Indstilling angaaende Ansættelse af Lærere blev antaget med en Del Forandringer. Naar en Lærerepost er ledig, skal Formanden beskjendtgjøre dette i "Kirketidende." Derpaa kan hvert enkelt Medlem af Synoden, eller Menigheder staaende i Synoden indsende Navn paa Kandidater. Ud af de indsendte Navne nominerer Kirkeraadet en, som derpaa overgives Synoden til Afstemning. Ogsaa Reglement med Hensyn til Ansættelse af Lærere antoges.

Luth. Seminar Seminary anbefales Samfundet.

Den Del af Montana Distrikt, som før hørte til Pacific Distrikt blev paa Pacific Distrikts Opfordring lagt til Minn. Dist.

Torsdag Formiddag. Mødet begyndte klok. 8, fordi saa mange Sager forelaa. Past. Drever af Missouri Synoden, som var tilstede, blev optaget som raadgivende Medlem. Han talte (paa Norsk) for den udviste Opmærksomhed og sagde, at de tykke Brødre fulgte os med stor Interesse. Han anbefalede, at man gjenfaldig læste hinandens Skrifter.

Blev besluttet, at Prof. Hivisater holdes uftadelig for finansielle Tab ved Flytningen af Luth Seminar og at Board of Trustees tager denne Sag under Behandling. Det blev oplyst, at Prof. Hivisater for at tjene Samfundet erklærede sig villig til endnu et Aar at bo i Robbinsdale.

Med Hensyn til Prof. Petersens Bibliotek, som forelaa til Behandling, blev besluttet, at det afsattes med Hensyn til Skjeb af Biblioteket under den Forudsætning, at Fru Petersen ikke forhafter sig med at sælge det.

Indstillingen fra Komiteen for Samfundets Pengesager behandledes. Det oplystes, at Samfundskassen var omtrent \$3,400 i Underbalance.

Bestuttet, at man holder sig i sine Bidrag saavidt som muligt til den gjorte Pigning. Distriktsformændene opfordres til at efterse, hvorledes Arbejdet drives i Distriktet samt faa en Ordning istand.

Synodens Raskere opfordres til at

holde Samfundet underrettet om Finansiernes Status i de forskjellige Raskere. Det blev oplyst, at Seminarene af forskjellige Grunde kom til at koste mere, end man fra først af havde tænkt, og siden Synodens Rasse ogsaa var i Underbalance, saa blev Indsamlingskomiteen paalagt at gjøre alt, hvad den kunde, for at Luth. Seminar kunde faa der gjaldfri og om muligt Synodens Gjæld være betalt. Med Hensyn til Prof. Petersens efterladte blev besluttet, at Synoden bevilger indtil videre \$400, aarlig til Fru Petersen uden herved at ville fastsætte en Regel, som senere skal befulgges.

Det blev ogsaa besluttet, at Prof. Petersens Løn udbetales indtil 1ste August 1899.

Det oplystes, at Luth. Publ. House, i de tre sidste Aar har indbragt \$5,000 aarlig til Synodskassen.

Kirketidendes Udbredelse anbefales paa det varmeste.

Past. Wulfsberg blev fritaget som Redaktør for det norske Børneblad og Past. Bangsnes valgtes i hans Sted. Denstilles til Luth. Publ. House, at det sørger for Udgivelsen af en engelsk Husandagtsbog, ligeledes at det sørger for Udgivelsen af engelsk Ritual i Overensstemmelse med det af den norske Synode uhyg antagne.

Med Hensyn til engelsk Børneblad blev Redaktionen overladt til de samme, nemlig O. R. Naumberg som Hovedredaktør, og Past. M. S. Nielsen og Past. S. Neque som Hjælperredaktører.

Lutheran Publ. House anmodes om at lønne Redaktørerne for Børnebladene bedre end før.

Stolelærere-Seminaret i Sioux Falls kom op til Behandling. Past. Fosmark fremholdt, at det oprindelig var besluttet at yde \$1200. til Stolen i Sioux Falls; men senere er Udgifterne forøgede til \$2600. Han udtalte som sin Overbevisning, at de Midler, som anvendes ved Normalsskolen i Sioux Falls, burde deles mellem Stolerne i Fergus Falls og Stoughton, hvor en Lærer i Stoughton burde ansættes.

Sagen henlagdes og fornyet Behandling af denne Sag besluttet foretaget ved næste Distrikts Synodemøde.

Indianermissionen blev overladt til Kirkeraadets Afgjørelse. Flere talte for, at Synoden burde antage sig denne Mission.

Med Hensyn Past. Dovings Ansættelse i Schreuder Missionens Tjeneste blev Sagen henvist til Kirkeraadet.

Sagen om Birklunds Ansættelse til Lægemissionær i Japan henstilledes til Kirkeraadet.

Blev besluttet, at en Sjomanespræst ansættes paa Vestkysten, helst i San Francisco, i Tilfælde at Pengemidlerne tilkøber det.

Bestuttet at nedlægge en engelsk Mission i store Byer, og at den bestyres af en dertil valgt Komité.

[Forsat paa Side 8.]

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Rute.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl.
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25.

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelzers norsk

luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.

" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedens, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m.

i Maanedens, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog, i Skind-
bind \$ 85

" " med rødt

Suit og forgyldt Kors og

Kalle 1 00

" " med rødt Suit og Al-

bansspånede 1 75

Synodens nye, engelske

Hymnbog, baade Tekst

og Musik 75

Norske og engelske Bibel-

historier 25

Katekismer 15

Jøssendals Billed ABC 15

Synodalberetninger, Paci-

fik Distrikt 25

Ny Testamenter 25

Spar Tid og send til os efter

disse Bøger.

Adresse:

Pacific Luth. University Ass'n

Parkland, Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric
Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will
be taught during the
term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and
Methods
Business and Office Practice

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Er angriksom mod Dyrene?

Peter Romming, en rig Bondes Søn, var ved sine Forældres Skyld allerede i Ungdommen bleven saa forvildet, at hans Glæde bestod i at plage Dyr. Enhver Spurv, som han kunde fange, plæte han langsomt tildøde; enhver Torbist, som han fandt, afrev han Vingorne. Orme, Sommerfugle, Fluer, Frøer rev han itu og syntes at finde Glæde i deres Smerte. Af Katte og smaa Hunde skar han Hale og Øren, ja ofte et Ben, eller overøste dem med kogende Vand. Alle Fuglereder ødelagde han og dræbte Ungerne. Kunde han faa fanget de gamle, saa plukrede og spiddede ham dem levende. Dette drev han til sit 30te Aar, da han tog Tjeneste hos en Ølbrygger. En Dag faldt hans Hat i et uhyre stort Ølkar, der var halvt fuldt af kogende Øl. Han vilde tage den op igjen, men tabte Ligevægten og styrtede selv i Karret. Til Lykke holdt han sig fast i Kanten med Hænderne og kunde raabe om Hjelp; men da man fik ham op, vare hans Fodder ganske forbrændte. Han laa længe tilsejns under uskrivelige Smertes. Han brølede af Pine, og ved skrækkelige Forbandelser søgte han at lette sin Elendighed. Efter nogen Tids Forløb hørte han dog op med at bande, blev stille og bad, at Presten maatte komme til ham. For denne bekendte han sin fortvilende Anger: "Jeg har begaaet Synder, der aldrig kunne opveies, og derfor straffer Gud mig paa det skrækkeligste. Mange tusinde Dyr har jeg martret tildøde; derfor maa jeg nu paa samme Maade føle, hvilken uhyre Ondskab jeg begik. Hvorledes skal jeg faa Trøst? Var jeg en Tyv, en Mordbrænder, da kunde jeg maaske gjøre den Skade, jeg havde forarsaget, god igjen; men aldrig kan jeg gjengive de mange tusinder myrdede Dyr Livet, som intet andet havde end dette, og glædede sig ved deres Tilværelse. Hvorledes kan Gud være barmhjertig mod mig, som var saa ubarmhjertig mod hans Skabninger? Hans retfærdige Vrede har naaet mig, og naar vil hans Straffedom her og i Evigheden faa Ende?"

Med Forfærdelse hørte Presten paa den Ulykkeliges Misgjerninger, men tog i Betænkning straks at lette hans Angers Smertes ved Evangeliets Trost, for at han kunde komme til endnu tydeligere Erkjendelse af sin Onkskab, han i saa mange

Aar havde bedrevet. Lågen erklærede, at inden en Time maatte begge Benene sættes af under Knæet, dersom den syge ikke skulde dø af Koldbrand. Hans Fortvivlelse steg nu endnu højere, idet han tænkte paa de mange grusomme Lemlæstelser, som han selv havde fuldført paa værgeløse Dyr; men hans Frygt for Evigheden var saa stor, at han selv rakte sine Ben hen under Lågens Kniv, og under de store Smertes kun skreg over sine Synder. Hans Trøstesløshed tiltog i de følgende Dage; men nu forkyndte Presten, der ofte besøgte ham, Evangelium for ham, og opfordrede ham til at tro sine Synders Forladelse for Jesu Skyld. Den ulykkelige fandt igjen Naade hos Gud, blev helbredet og levede endnu i 25 Aar. Hvor han fandt Leilighed dertil, fortalte han oprigtigt om sine Misgjerninger og Guds Straf, og formanede især Gutter til at se sig i Speil i ham.

Legenden om St. Anthonius og Fiskene.

Sagnet fortæller, at den hellige Anthonius engang prædikede for Indbyggerne i den italienske Stad Rimini ved Floden Marechias Udløb i Adriaterhavet; men da de viste sig ganske ubodfærdige, gik han ned til Strandbredden og raabte til Fiskene, at de skulde komme og høre Guds Ord, siden Poket i Byen ikke vilde høre det. Straks efter saa man da ogsaa en Mængde store og smaa Fiske løfte Hovederne op over Vandfladen og stille sig i Orden for at høre paa Helgenen, som talte saaledes til dem: "Meget elksede Fiske! Det er Eders højeste Pligt, saa vidt I formaa, at takke Vorherre; thi han er Eders Skaber, og I ere hans Skabninger, som af hans Haand have faaet Tilværelse og Liv og derforuden have saadant et lidelt Element at leve i og have ferskt og salt Vand, alt efter som han har forordnet det for Eder. Han har ogsaa givet Eder mange Steder, hvor I kunne undfly Stormens Rasen, og sørget for at Eders Element skulde være gjennemsigtigt og klart, saa I bedre kunne se de Veie, ad hvilke I maa gaa og komme, og opdage de Vanættigheder, som I maa undgaa. Ligesaa bør I takke ham, fordi han har givet Eder Finner og Evne til at bevæge Eder i hvilken Retning, I selv ville. Da Verden blev skabt, bleve I

velsignede af Gud, og ved denne Velsignelse fik I Evne til at formere Eder. Under Syndfloden, der ødelagde saa mange levende Skabninger, bleve I bevarede fra Ødelæggelse; Eder blev det overdraget at tage Vare paa Profeten Jonas og efter tre Dage at kaste ham fri og frelst paa Land; I betalte Skatten for Vor Herre Jesus Kristus; thi da han levede som en fattig Mand her paa Jorden og ikke havde nogen Penge at betale med, saa var det Fiskene, som i sin Mund bragte Pengestykket til Betaling for Kristus og St. Peder. Både før og efter Opstandelsen er ligeledes Fiskene bleven spist af den evige Konge Jesus Kristus; saa at I, baade for disse og mange andre Ting, ere pligtige til at give Gud Pris og Ære."

Ved disse og andre Ord af Helgenen aabnede Fiskene Munden og gavede Tegn paa Glæde, bøiede sine Hoveder og prisede Gud, som de bedst kunde, og efterat de havde faaet den hellige Mands Velsignelse, dukkede de atter ned i det dybe Vand. Dette Mirakel bevirkede, at Indbyggerne skammene sig over sin Ubodfærdighed, derefter lyttede til Helgenens Prædiken og omvendte sig.

Apostlenes Vandringsstæv.

Dengang de første Kristne bleve haardt forfulgte af de romerske Keisere, traf det sig, at Apostelen Petrus prædikede for en stor Hob Nydøbte paa en aaben, nøgen Mark, der til alle Sider var omgivet af steile Bjerge. Apostelen prædikede med sin hele magtige Voldsenheds Fylde, og Tilhørerne hørte andægtigt til; da hørte man et vildt Krigsraab og saa de hedenske romerske Soldater vrisle frem fra

Bjergene og styrtede mod dem. Rædsel greb alle; kun Apostelen blev rolig.

"Herren med os!" sagde han og greb sin Vandringsstav, en udtørret, afskaaret Egekjerp. "Herren frelser altid Sine!"

Med disse Ord plantede han den i den guldne Mark, og i samme Nu fremstod en magtig Egeskov ligeoverfor de blodtørstige Romere, som derved bleve standse i deres Fremtrængen; men Apostelen førte alle sine Tilhørere bort i Ly af Skoven og kom i Fred til Hulerne i Bjergene, hvor de Kristne havde sit Tilflugtssted.

Henvend to tusinde Aar er hængaede siden den Tid, og Skoven er gaaet under, kun et enkelt gammelt Egetræ staar endnu paa Marken; "Ingen Storm mægter at rive det om, intet Lyn kan træffe det, thi det er Apostelens Vandringsstav"—saaledes siger Sagnet.

(Efter For Hjemmet.)

JOHN O. BROTTEN,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

J. Salmon,
Ilfesamineret Optiker.
Dinene underføges efter alle Sidenstænds Regler.
920 Pacific Ave., Tacoma, Wa

\$1.15.
"Illustrated Home Journal."
et udmerket Tidsskrift for kristne Familier
og
"PACIFIC HEROLD"
for blot \$1.15 om Aaret.

Parkland-Nyheder.

Kulstofbeholdningen møder Onsdag næste Uge hos Mrs. Vast. Hørshad.

Mr. Holmes, der er Tegnelærer her ved Skolen, rejser i næste Uge til Point Roberts.

Mrs. J. A. Johansen og Mrs. P. A. Albo, Emerit, har i den forløbne Uge tilbragt nogle Dage i Besøg hos Krasbels Hersteds.

Mr. S. Swanson kom i Mandags hjem paa Besøg fra Point Roberts, hvor han arbejder for Am. Packers Kofn.

Ritterlagerne kommer i næste Nr.

Past. Hørshad meddelede i et Brev, som netop er ankommet, at han kan ventes hjem i Midten af August Maaned.

Kyst-Nyheder.

Da Anglet om Guldfundene ved Kape Rome naerde Dawson, drog omtrent 1000 af de berøvede Guldførere Afsted for at prøve sin Lykke paa de nye Felter.

Der er for Tiden syv Tilfælde af Smalopper i Almita, Lincoln Co. Wash., og er derfor beredret Quarantant. Tyvend Skolelærer var den første, som blev syg berøvede.

Omtrent 150 af Shinglemøllerne rundt Puget Sound er slaaet for en kortere Tid.

Victoria Baaden Kara, den mest belsende Rapsfæler paa Pasifickysten, afgaar i Mandags fra Victoria paa en Tur rundt Norden. Der er blot 3 Mand med paa Turen. De venter at naa Paris paa den Tid, Midtlingen omdnes næste Aar. Hede Turen, er ment at skalde tage omtrent 2 1/2 Aar. Kara er 35 Fod lang og har en Draagtighed af 8 Ton.

De sidste Meddelelser fra Washington, D. C. tyder paa, at Grundforsøgsmødet i Alaska er ligesaa lang fra en tilfredsstillende Løsning som nogensteds. De Forhandlinger som Cheate og Salisbury har ført med Krasbels her i den Senfende Uge gjætt Udførelsen til en Løsning det mindste tydere.

Rogleskapitalister fra Hawaii-Derne har kjøbt 1200 Acres med "Kul-Vand" nær Koshiya, Wash.

Nicolaus Krug, Seattle, og George Boggs, Tacoma, er blevet benoede af Gov. Rogers. Krug var i sin Tid Dylasferer i Seattle og Boggs i Tacoma og begge sendtes omtrent samtidig til Stats fængslet i Walla Walla for Misbrug af Dylasfærens Midler.

Fra St. Pauli meldes, at Jerubabington James Hill skal have bestemt sig til at oprette et større Skibsværft i Fiskerhaven.

Over 200 Mand har i den forløbne Vaar været beskæftiget med at plante Ofter i Willapa Harbor.

Kapt. Hans Svenson, Portland, Ore., har fra Kotzebue (Alaska nordvestlige Kyst) modtaget et Brev, der er i bedste Grad hjerterystende og opværende. Brevets Forfatter hedder Ole Jørgensen. Han fortæller, at han sammen med to andre Sjemand, Peter Mortensen August Olsen tilligemed omtrent 20 andre reiste fra Stockholm og ankom til Kotzebue Sound sidste September. Efterat have fortalt, hvorledes han og Kameraterne fiktes fra Resten af Skibet for paa egen Haand at "prospere", tilbræder han, hvorledes de gik sig vild i Isøerne dersteds, og at den største Del af deres Proviant blev opædt af vilde Dyr saa Jørgensen og hans Kamerater i Zanarikke havde noget andet iagen end nogle Stykker Bacon. Saa begyndte Hungerens Kræfter at gjøre sig gjældende.

"Og Du har ikke den mindste Ide om, hvad det vil sige blandt en Flok med haabløse Mænd, der staar paa Fortvivlelsens Rand." Et Dussin af Følget døde i Løbet af 30 Dage. Der er blot 4 af os igjen siger han, men for udmatte til at rejse undtagen Martin, som vil forsøge at affænde dette Brev og om mulig skaffe Hjælp." Peter Martin saa, da Brevet sendtes fra St. Michael, døde ogsaa dersteds. Det er umuligt at sildre, sagde han, hvad han og hans Kamerater har gennemgaaet.

Kinadampere Glenogle, som forleden Dag afgik fra Tacoma, førte 1,057,000 Pund Tobak med sig for Japan. Det meste af Tobaken kom fra W. Virginia.

Prof. George W. Dorsey fra Field Columbian Museum, Chicago, er ankommen til Puget Sound, hvor han vil tilbringe Sommeren med at studere Siwash Indianernes Levemåde og Glemsdommeligheder. Hvorledes han at være interesseret i deres Oprindelse.

540 Acres af Glacier-Wine Grund i Yukon-Dalen solgtes forleden til Boston og London Kapitalister for \$240,000. Landet ligger nær Eagle City og siges at være meget rigt.

En Ligbegjærlighed.

Søndag den 2den Juli var der Ligbegjærlighed ved Tanwar.

Det var Mrs. Hannah Peterson, født Erickson (Svensk), 35 Aar gammel, som stredes tilfælde. Hun havde været syg i 2 a 3 Aar og længtes indertid efter at saa fare herfra og være med Kristus. Forlesningstimen for hende slog tidlig Fredagsmorgen den 30te Juni. De, som har kendt hende og været hendes Taber samt var ved hendes Syngesang og Lobelse, havde det bedste Haab, at hun var en sand Kristen og døde i Troen paa sin Frelser.

Sørgedags-tjenesten holdtes nær Huset under nogle store, vakkre Lovtræer, hvor der var en smuk Græsplæne, der gikde Sæde og Stugge for den store Sørgfærre, som bestod baade af Standsmænd og Amerikanere.

Past. I. Larsen fra Portland førte til det hellige Prædikembæde. Han er lovt til Past. Walkers Eftermand i Dawson, Minn. [Korr.]

Ved Graven mødte en stor Flok Foll, som ikke var ved Sørgesket.

Jordførrelsen udførtes ved Past. Larsen efter det nye Rituel, og Salmebogen af vor Salmebog.

Fra Synodemodet i Spring Grove, Minn. [Forsat fra Side 5.]

Den 9de Sen. est. Tref. eller en anden Søndag optoges et Offer i Samfundets Menigheder til Church Extension.

Bevilgedes indtil 1900, om Karet til Stipendier for Præster eller teol. Kandidater, i Tilfælde at de Arbejder i Samfundets Tjeneste.

Past. N. Borge oplyste, at omtrent \$11,000 var betalt af P. E. U's. Gjæld siden Mødet i La Crosse. Han vilde bede, at de Præster, som havde subscriptions, vilde indbetale inderst muligt. Bestuets af Past. Borges Regnskaber over P. E. U. kommer ind i Synodalberetningen.

Synoden valgte Prof. Nordal og Past. D. G. Stub som Repræsentanter til Synodalkonferencen. Suppleanter Past. Bredeben og Prof. Brandt. En Takkeresolution til Spring Grove Menighed afstemtes af Forsamlingen ved Høring. Man udtalte sin indertidige Tak for al den Venlighed, hvormed man blev modt. Forsamlingen sluttede derpaa med Aflyngelsen af No. 43, og Formand Koen nedbad Herrens Velsignelse over Forsamlingen og vort Samfund. Dermed var Mødet slut. Saa lyggeligt et Møde

havde man fjelden besømt. Takket være Spring Grove Menighed og takket være Gud, som gav Fred og indbyrdes Kjærlighed under Mødets Forhandlinger.

Under Synodemodet blev tre Ofre optagende. Søndag den 1ste prædikede Past. Bangsnes i Spring Grove Kirke og Offer optoges til Church Extension. Tirsdag Aften den 20de gaves en Koncert til Indtægt for Ladies Seminary. I forbindelse med Ordinationen optoges Offer til de husvilde i Nærheden af New Richmond, Wash. Vidves Kald, hvor Synodalen rasede saa forførbeligt. Alle Ofre var noget over \$100. hvert.

Grundstenen til det nye Seminar i Hamlin lagdes Fredag Eftermiddag den 2de Juni. En stor Del Præster fra Synodemodet var mødt frem samt alle, som kunde komme fra af Menighedsfolket i Trollingbuccuz.

Onsdag Aften den 21de Juni ordineredes Kandidat Andrew C. Kesen til det hellige Prædikembæde. Han er lovt til Past. Walkers Eftermand i Dawson, Minn. [Korr.]

A. Fangsrud,

Handler med alle Slags ferskt og saltet Kjød.

Kjøber Guder for Kontant.

Parkland Wash.

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON
Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call,
S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.